

paziti, da ti bačva nepuša, jer od toga ti počne pljesniviti i gnjiti, ter tako vino kvariti. Ako će vino dobro da stoji, mora se držati kao u boci, u čistū najme i čvrstū okrutu, to jest da zrak do njega nemože. Da nebi tko rekao, čemu ovo u *Slogi*, odgovorit ću, da dobrā nauka nije nikad preveć.

D o p i s i.

Iz Pazinšćine.

Novi školski i občinski zakoni su na više mjestih u Istri krivi velikomu medju narodom nezadovoljstv. A krivi su za to, što se svagda neslažu ni s potrebami, ni željami naroda. Evo jednog primjera ovdje iz Pazinšćine.

Kod sv. Petra u šumi sazidala je občina još 1856 god. na svoje troške ljepotu kuću za jednog duhovnog pomoćnika iliti kapelana. Pa kako nije u ono vrijeme još nitko ništa ni u snu sanjao o novih školskih zakonih, koji su pučke škole erkvi iz rukuh iztrgnuli, tako je občina odredila, da će imati kapelan zajedno i školu držati. U to ime i u isto vrijeme odredila mu je zakonitim putem, to jest, protupodpisom c. k. kotarskog predstojnika iliti pretura i občinskog zastupstva, godišnju plaću od 300 f. Ovu je plaću od skora povišila na 400 f. pod tom izrekoma pogodnom, da učitelj ima biti uvijek jedan svećenik iliti redovnik. Al evo što se sad događa. Buduć da je ono mjesto, poradi pomanjkanja svećenikah, ostalo od nekle pusto, c. k. kotarsko školsko vieće u Pazinu raspisalo je zanj natječaj iliti konkurs, iz kojega se jasno vidi, da može kod sv. Petra u šumi postati učiteljem i nesvećenik, što je sasvim i proti utemeljiteljnomu pismu one škole i proti želji cielog onog pučanstva. Vidiš li to oni obćinari, obratiše se na Nj. Preuzvišenost, g. Biskupa, prosee ga, neka im izvoli, u smislu utemeljiteljnog pisma one škole, poslati jednog svećenika, pa makar kao učitelj i nezavisio od c. k. školskog vieća, nego jedino od biskupskog stola. To bi dakle bila tako zvana kateketična iliti vjeronaučna škola, kakvih prieko Učke više ima, koje ne spadaju pod nikakvu svjetovnu školsku oblast. Uprav sad doznajem iz pouzdanā izvora, da je biskupski stol pripravan uslišati prošnju Supetarcah, pak da je pisao kotarskomu kapitanatu u Pazin, da tu stvar zajedno s njim mirno i sporazumno obavi po želji naroda. Na tu je izjavu kapitanat odgovorio, da će se još jedan put natječaj raspisati. No, ako to misli biti vjeronaučna škola, ja nikako nevidim, čemu od strane školskog vieća novo raspisivanje natječaja, kad učitelja sama občina plaća, a s druge strane neće ni da čuje za učitelja svjetovnjaka. Pa gdje će se ni naći učitelj, koji bi htio stupiti u školu proti želji naroda, koji ga plaća? Ja sam jako radovjedan, kako će ova stvar svršiti.

Jedna želja.

Vodili su Turci jarca od sela do sela, od kuće do kuće. Vezali bi jarca užetom za rogove, pa kad bi došli pred koju kuću, pitali bi raju (kršćane): Šta je to, rajo? Eto jarac, a šta bi drugo i bilo, odgovara raja. Nije istina, odgovorio bi Turčin; neznaš, šta je ovo; plati harač (porez, plaćilo), pak uči se pamet; pamet se mora platiti. Kad bi raja rekla: Neznam, šta je to; kažite nam vi Turci. Kad neznaš, rajo, rekao bi tada Turčin, a ti plati harač, toliko i toliko srebra. Uči se, rajo, odgovarati Turkom, svojim gospodarom. Raja se čudi tomu, što čine Turci; raja se muči i plaća harač; sve joj oči skaću iz glave od muke. Placa raja harač, a nezna za što. Tako pripovjeda neka hrvatska narodna pripovjedka. — Kad sam bio radi nekoga posla u Poreču, te upitao, gdje je zemaljski odbor ili provincialna Junta, odgovori jedan gradjan: Pojdite napred po gradu sve do one najveće palače, kojoj ćete naći nad glavnim vratim naslikanu veliku rogatu kozu; ona koza vam znaменуje, da u onoj palači i Junta stoluje i sabor saboruje. Ja pomislih tad u sebi: Nu vidiš porugljivā latina; ta gradjani se rugaju nam

Slavjanom po selih, da mi morlaki i šćavuni nismo za drugo, nego da koze pasemo, a taj lacman mi veli, da se je naša slavna Junta postavila pod obranu i upravljenje jedne kozetine. Sram me je bilo još koga upitati, nego idem te idem dalje; pa na jedan put ugledam, šta? Slavnu istarsku kozu. Ala kozja para, jest te šta i vidjeti! Bože prosti onim prenaučanim glavam, koje su te, kozja nogo, izabrale, te I-stranom dale za dičan grb i ljubko znamenje naše domovine; kojou slikom se barem Kopar (Kapro), Kavran i Kozljak mogu ponositi i dičiti.

Po što sam se od čuda malo razabrao, dodje mi na pamet ona pripovjedka o turskom jarcu, pa rekoh u sebi: Raja plaća za jarca, a nezna za što; mi Slavjani istarski plaćamo u provincialnu blagajnu ili kasu, pred kojom straži na vratih bradata kozu, a ni mi neznamo, za što plaćamo. Što se govori u saboru, koliko nam narežu ili naprte plaćila, za što se naš trud troši, kakvi zakoni nam se kroje u Poreču; sve to i još mnoge druge stvari šalju se županom, ali na talijanskom jeziku, kojega mi seljaci neznamo, niti inoremo, nit moramo znati. Talijanah ima u Istri okolo *sedamdeset tisućah* a Slavjanah okolo *sto i osamdeset tisućah*; zašto nam dakle sabor Porečki i Junta nedaju sve na znanje na slavjanskom jeziku, kako to čine Talijanom na talijanskom? Neka *Naša Sloga* pošalje barem *Franinu i Jurinu* u Poreč, da propitaju i doznadu, što se je tamo na saboru reklo i učinilo, pa da sve to proglose i nam prijave u *Slogi*, da barem tim putem doznamo, za što plaćamo u onu kasu, kojoj je spomenuta rožka dičnim znakom i znamenjem. To doznati je *moju želja*, da nebudemo sasvim kao i raja u Turskoj, koja plaća za jarca, a neboga nezna, za što mora plaćati.

Jedan kmet u Istri.

Luka Luković,

samanjski učitelj.

(Dalje, vidi broj 2)

I.

Već je dobru uru ovako govorio, a narod jednako slušao i odobravao njegove mudre rieči, radostno podvikujući, Tako je, pravo ima, borme ima pravo! Kad na jedan put: pokloniv se, pozdravi narod i ode; a narod ga proprati gromovitim „živio“ kroz dubkom puno sajmištje.

Ja nisam znao od čuda gdje stojim, pak se okrenem jednomu tik mene stojeću kmetu i pitajuć ga rečem: Dragi prijatelju, kažite mi, molim vas, tko je i što je ovaj čovjek? Ali moj kmet, liep starac, biel kao golub, a pun u licu i crvenu, pogledav me nasmieši se, pa mi vas začudjen reče: Bože moj, nā i to sam doživio! A odkud ste vi rodod? Niste li i vi naš čovjek? Da kako da jeste. Dapaće, po onu malo riečih, što sum od vas čuo, vidi se, ne samo da ste našega roda i plemena, nego da morate biti dari rodod ovdje iz Istre, jer baš ljepo na istarsku zanašate; pa vi da nepoznajate Luke Lukovića, istarskog sajmnika i pučkog govornika! To nije moguće, nego se vi, gospodine, hoćete s menom da našalite, a meni nije kad da vam šalu šalom odbijam. To rekav, nakloni se, pak ode i on.

Što ću sad? Ovaj me odgovor nije nego još bolje razpalio, da doznam, tko je i što je taj čovjek. Jer ga evo već svi tako poznaju, da se snebivaju od čuda, što sam ja sam, koji nepoznajem tog njihovog ljubimca. S druge se strane vidi, da je već i puk od njega koješta naučio, jer koji bi istarski kmet bio pred petnaestimi ljeti znao razlučivati narod od naroda po jeziku. Pa evo, mi smo već, hvala Bogu, i to doživili. Nešto ovo, nešto ono, to me je sve bolje podbadalo, da doznam, tko je taj čovjek. Nego, pitajuć se i u Rim dojde, pa tako sam i ja najposlje doznao, tko je i što je.

Evo što sam u kratko o njem doznao.

Luka je rodod Istran i mora mu biti preko šesdeset godinah. Rodio se je siromah, a sad ima svega dosta. Godine 1817, koju starci i u Istri poznavaju pod imenom gladnog ljeta, umru mu od gladi i otac i majka. Pak da u pustoju kući i u stradajućoj domovini nepogine i on od gladi, uze

štap u ruke, ode na groblje, pomoli se Bogu za svoje pokojne pa onda hajd u svijet trbuhom za kruhom. Putujući od mraka do mraka i proseć od kuće do kuće, dojde u Rieku i tu omili nekomu hrvatskomu trgovcu tako, da ga je ovaj uzeo pod krov i kao svojga stao slati u školu. Svršivši i trgovačke škole, i to u Beču, ostà u službi kod svog dobročinitelja i poče po malo vući plaću. Budući viešt mnogim jezikom, a polag toga vriedan i pametan, postadè do skora putujućim opravnikom trgovačkim. I od to doba proputovà kroz dvadeset i više godina skoro sve trgovačke gradove europske, tako da neima za celo sada živuća Istrana, koji bi bio više vidio i skusio od njega. Kako nije svojga ludo bacao, nego umio čuvati krajcar, tako neprojde mnogo, da je zamolio svog dobročinea i gospodara, neka ga uzme u diel s ono malo što ima. I eto Luke trgovca u društvu sa svojim bogatim gospodarom. Pa kako je u stara vremena napredovala Labanova kuća radi Jakova, a Putifareva radi Josipa; tako je sad napredovala kuća toga hrvatskoga trgovca radi našega Luke. Jer gdje je znanje, mrljivost i poštenje, tu je za stalno i sveti blagoslov božji. Mučec se i trudeć, Luka u kratko vrijeme zabogati tako, da poče trgovati na svoju ruku. Kad vidi, da neće ni njemu ni njegovim ništa faliti, oženi se i odgoji dobru i pametnu djetcu, koja u svem hode za svojim vriednim otcem. Budući star i videći, da se može uzdati u svoju, već odraslu čeljad, da zadovolji želji, koja ga je uvijek vukla za svojom domovinom, pred nekolikimi se ljeti doseli u svoje rodno mjesto, gdje na mirinah slanne otčine kućice sagradi gizdavu gospodsku palaču, a okolo nje ogradi preliepo imanje, pa sad tu mirno uživa, što mu je Bog dao. Nego čovjek, koji se je od mladosti djelu priučio, nemože ni u starosti da dangubi. Ali kakva će se sad posla latiti? Evo ga, gdje putuje od sela do sela, od grada do grada, od sajma do sajma, pa kamogod dojde pripovieda sakupljenū narodu, što je gdje dobrà i pametnà po svijetu čuo i vidio, da se već jednom i naš narod sa sna probudi i po izgledu drugih narodah živiti nauči. Zato mu je narod i nadjenuo liepo ime samanjskog učitelja.

To vam je eto Luka Luković.

Franina i Jurina.

Ju. Bože moj dragi, ja nikad neznam, zač se ovo v Istroj moraju i hrvatska deca talijanski vadit.

Fr. Zač? a zato, da nebudu ni Hrvati, ni Talijani.

Ju. Tako ča?

Fr. Maštrunci

Ju. Dakle, takov je maštrunac

i on gospodin podeštat, ki je nekidan, pišuć talijanski, u pet rižie storil dvajset i pet pogrešak iliti fali.

Fr. A da ča, zato se i čuje, da te sad svi takovi podeštati i kunšiljeri morat na novo va školu.

Ju. A ki će bit onda predsednik na čamah, kad budu špodeštati i škunšiljeri zajedno s decem va prukah se deli?

Fr. To neka misli dieta; to je njija skrb.

Svašta ponešto.

U jednih se njemačkih novinah čita, da ima u Sedmogradskoj iliti Transilvaniji selo Markfalva, u kojem svi redom seljani umiju čitati i pisati, a k tomu da su uzor i izgled liepà i čestità ponašanja. Toj diki da je uzrok društvu neoženjenih mladićah, što ga zovu *Mladenačko Društvo*, koje da tamo postoji već celih četrdeset godina. Svaki koje da tamo postoji već celih četrdeset godina. Svaki dječak, čim svršši pučku školu, odmah stupi u to društvo, pak mu je član sve dokle se oženi. Tko neumije čitati nemože postati članom tog društva, jer mu je namjena, da se

u njem mladići vježbaju, usavršuju i priučuju životu kroz čitanje svakojakih dobrih i korisnih knjigah. U tu je svrhu društvo utemeljilo skupnu knjižnicu iliti sbirku knjigah, koje se kupuju i nabavljaju malenom godišnjom društvinarinom, što društvenci plaćaju u društvenu blagajnu iliti kasu. Tko se opije, il se na koji drugi način nepošteno i malovriedno vlada, taj mora platiti već orednjenu zato globu iliti multu, a kad neće da se popravi i poboljša, mora sramotno stupiti iz društva. Od prve nedjelje Došaštja iliti Adventa kroz svu zimu mladići su dužni ponoviti sve, što su se u školi učili; zato imaju navlašnà učitelja, koji jih podučava u čitanju, pisanju, računanju, pjevanju i u svem, što je čovjeku liepo i korisno znati. Kroz sve to vrieme moraju se baš po školsku vladati. Društvom ravnaju jedan starestina, jedan tajnik iliti pisar i četiri porotnika iliti prisjeznika, što ih društvenci medju sobom na dvie godine izabiru. Evo izgleda, u koji bi se imali ugledati mladići i po naših selih i manjih gradićih, pak gdje još čitati neumiju, mogli bi osnovati takovo društvo barem u tu svrhu, da se svi čitati, pisati i računati nauče, kao takodjer da se mudro, pametno i pošteno vladaju.

Viernost i ljubav jednoga psa.

Prošlog ljeta prispeo je željeznicom u Bruk u Štajerskoj jedan putnik, koji udaren od kapi, bude sa kolodvoru (staciona) u ondašnji špital na liečenje odnešen, ali uz svu brzu liečničku pomoć, taj siromah sliedećeg dana u njemu preminu. Onaj nesretni putnik imao je sobom vierna si psa, koji je svoga ljubljena gospodarà u bolnicu pratio i tuj nepomično kod njega ležao tja do smrti. Kod pogreba vierno ovo blago hodilo je uz lies gospodarov do hladna mu groba, od kuda ga moradoše čuvari silom odtjerati. Odagnan od onuda, pas se vrati u špital i u onoj sobi, gdje mu je gospodar preminuo, metnuo se pod gospodarovu postelj ležati. Ali ondašnja družina, stranom što neimadjaše pomilovanja niti sućuća za njega, oli nije znala zadata cieniti onu veliku ljubav, tjerala ga neprestano kroz više mjesecih iz špitala, a on siromah od onud brže bolje na grob gospodarov, od kuda ga opet grobari goniše. Pas se ipak uz sva ova proganjanja i dobljene udarce, opet vraćao i u špital i na groblje (cimiter), dok ga nije jedan ondašnji građanin, začuv za njegovu riedku i veliku ljubav te viernosti, k sebi primio. Premda ga novi gospodar osobitim načinom ljubio i dobro hranio, pas nije ipak propustio, da nebi barem svaki dan pohodio mjesto, gdje mu je gospodar izdahnuo i gdje mu crna zemljica pokriva tielo.

• Književne viesti.

Pavao Krempler u Varaždinu izdao je knjižicu pod imenom *Prošlost Hrvatah*, koju mi tim više preporučujemo našim selskim čitateljem, što nestoji nego 10 nvč.

Kod Ivana Ujčića u Pazinu može se dobiti po 30 nvč. *Danica*, koledar i ljetopis društva sv. Jeronima za god. 1872. Kod istoga mogu se dobiti i druge liepe i koristne hrvatske pučke knjige.

Neukû Nauka.

Kako se vinski trop iliti dropine za gnoj privedi.

Budući su šepurinju (hlošćinam) i pečkam (pašćicam) od groždja samo takove sastojine, koje čokotu (trsu) treba da može rasti, neima dvojbe, da je vinski trop (kom) veoma dobar gnoj, kojim se trsje gnoji. Ali trop veoma lagano trune, osobito u zemlji, gdje je malo vapna, s toga vidimo, kako se u takovih vinogradih nestrunule tropine, opet izkapaju. Da trsje od takova tropa nije imalo koristi, razumije se. Da dakle trop prije sagnjije i tim gnojne česti zemlji ostavi, valja ga živim vapnom, ili barem s takovom zemljom dobro promiešati, u kojoj ima mnogo vapna, n. p. s laporom.

Različite viesti.

* (Naš istarski sabor) izabrao je nanovo Dra. Vidulića i Dra. Colombani-a za svoje zastupnike u bečki rajhsrat Sabor je odhitio prošnje onih obćinah, koje su prosile, da im se vrati njihova stara samostalnost. U ostalom, o djelovanju našega sabora, hoćemo u budućem broju obširnije progovoriti.

* (Gospodarsko društvo za Istru) držalo je ljetos u Labinjnu svoju glavnu skupšćinu. Našemu narodu, koji svojim žuljevi uzdržava ono društvo, neima od njega ma baš nikakove koristi, jer osim što se sve pretresiva i piše talijanski, u jeziku dakle njemu nerazumljivu, riešavaju se i takova pitanja, kakova nebi onamo imala spadati.

* (Slovačko društvo Sv. Adalberta), za izdavanje pućkih knjigah, nije moglo držati dne 19 p. m. svoju godišnju skupšćinu u Njitri (Ugarskoj) zato, što je zavedena i valjda podmićena svjetina divljaćki napala, mnoge ranila i razpršila skupšćinare. Na vrieme o tom gadnom nasilju ubaviešćeno magjarsko poglavarstvo, ne samo što nije po dužnosti svojoj svjetinu odstranilo, nego je još mirno i veselo gledalo, upravo onako, kako i na Rieci god. 1867, kad su se naši ljudi i narod proganjali i sramotili. Samo tako postupajte i

nađalje, vitezi Magjari; Riećani su vas jur spoznali, a drugi će narodi do skora ćutiti slasti vaše ljubavi, prijateljstva i ustavnosti.

* (Proraćun Ugarske za god. 1872) odobrio je peštanski sabor. Kako se iz njega vidi, magjarske su financije i tužne i crne; a deficit (manjak) svake godine sve to veći. Doćim je od prvašnjih godina bio manjak od 59 miliunah, u samom budućem ljetu biti će od 52 1/2 miliuna, dakle vas deficit 111 1/2 miliunah, radi kojega će se zemlji naprtiti novi dug, ako ga stranom ne izplate razprodat se imajuće granićarske šume. Liepa li ti, mili bože, budućnost našem narodu u Trojednici!

* (Kapetanom Inke u Pešt-Budimu) imenovan bijaše, kako magjarske novine pišu, jedan viešt — kožar. Hoće li još tkogod moći posumnjati, da nisu Magjari već na pragu svojom pomorskom silom — u Blatnom jezeru, kad već kožare imenuju za kapitane od porta. Ćudite se ovoj magjarskoj premudrosti vi glupi inglezki i amerikanski ribari!

* (Trgovina knjigah u Lipsiji). Usljed službenih podataka h razaslalo se iz Lipsije 1869 god. 142,000 ćentih, u vriednosti od 6 miliunah 429,000 talarih, god 1870 samo 184,500 ćen. knjigah u vriednosti od 6 mili. 243,000 talarih.

Kretanje austrijanskih brodovah

od 1 do 15 Oktobra.

Dojadrili u — iz

Trst: *Nuova Harnost*, *Taganroga* — *Civiltà*, *Njukastla* — *Paco P.*, *Odeso* — *Accorto*, *Napulja* — *Alhona*, *Riojanoira*.
 Alesandriju: *Sv. Vid*, *Ariosto*, *Giovanni*, *Njukastla* — *Tartaro*, *Njuporta* — *Junjma*, *Grimby* — *Marcantonio*, *Kardifa*.
 Anversu: *Norea*, *Taganroga*.
 Bordo: *Esau*, *Trsta*.
 Boves: *Veracruz*, *Alini*, *Suline*.
 Bristol: *Kraljevica*, *Odeso*.
 Carigrad: *Spirito*, *Barba Zvane*, *Tarc*, *Kardifa* — *Unico*, *Nicolo*, *Bruju Kaboga*, *Marsiljo* — *Germanico*, *Krća* — *Teresa Hanny*, *Palerma* — *Justine B.*, *Giusto dall'Argento*, *Figlia Jenny*, *Arnelin*, *Njukastla* — *Henok*, *Njuporta* — *Grazia*, *Silda* — *Anteo*, *Ales*.
 Cet: *Negulus*, *Genio*, *Carigr*.
 Falmut: *Junak*, *Odeso* — *Terzo*, *Ales* — *Giuseppe Ant.*, *Aloa* — *Carlo S.* Bahije.
 Felsingu: *Novi klas*, *Taganroga*.
 Kardif: *Matteo L.*, *Bristola* — *Gius. Mateo*, *Kartagene*.
 Kork: *Ave*, *Taganroga*.
 Londonderry: *Paniltu*, *Suline*.
 Maltu: *Vojsoda*, *Vjeruka*, *Carigr*. — *Istok M.*, *Nikolajeva*.
 Marsilju: *Dario*, *Forza*, *Odeso* — *Ikra*, *Ant. Luka*, *Emma*, *Nina*, *Trsta* — *Gazetta*, *Enosa* — *Mirto*, *Ibraile*.
 Mesinu: *Miljenko*, *Carigr*.
 Njujork: *Aquila*, *Marsilje*.
 Odesu: *Miloš*, *Kardifa* — *Annibale*, *Anverse* — *Vil dubrovćki*, *Fanny P.*, *Lamek*, *Dšković A.*, *Carigr*. — *Arđito*, *Stilicane*, *Mercur*, *Emidio*, *Marsilje* — *Bar. Vranicani*, *Truna* — *Arfahsad*, *Njukastla* — *Antul*, *Smirno* — *Kobilid*, *Dubrovnika*.
 Pernambuk: *Armidi*, *Trsta*.

Portosaid: *Niko*, *Kardifa* — *Gilda*, *Svansejo*.
 Salonić: *Ester*, *Njuporta*.
 Sulinu: *Norina*, *Hebena*, *Giovanino*, *Carigr*.
 Sild: *Guido*, *Amstordama*.
 Teksel: *Elena G.*, *Taganroga* — *Federico B.*, *Odeso*.
 Trun: *Xenofon*, *Londonderrya*.
 Vaterfort: *Kolk*, *Suline*.

Ođjadrili iz — u

Trsta: *Oro*, *5 Cugini*, *Cet* — *V. dubrovćki*, *Carlotta*, *Bordo* — *Teofrasto*, *Smirno*.
 Alesandrije: *Zmaj*, *Ingl.* — *Ricordati*, *Genovu*.
 Anverse: *Malu Marica*, *Odesa* — *Zu Cattarina*, *Njujork*.
 Carigrada: *Šerjajška B.*, *Cvietni dan*, *Nuova Fama*, *Azov* — *Andre*, *Uriu* — *Ero*, *Antonietta*, *Alberto*, *Prelucano*, *Francika O.*, *Nuovo Cirino*, *Secondo*, *Superbo*, *Sagittario*, *Tempo*, *Nerro O.*, *Mariuo*, *Mate*, *Naviestnik*, *Sava*, *Iffjenio*, *F. Deak*, *Blandina Napried*, *5 brata*, *Trident*, *Sabioncelo*, *Bolivor*, *Yard*, *Celestina*, *Jane*, *Obilid*, *Jon Georg*, *Antonia*, *Assoluta*, *Dorina*, *Odesu* — *Petroslava*, *Elena*, *2 žyle*, *Uyo*, *Catt. Stuk*, *Nemesi*, *Spiro S.*, *Sansoni*, *Sofia*, *Mosorska vita*, *Elena Kovacovic*, *Nathan*, *Dominica*, *Olimpo*, *Srećna P.*, *Tom*, *Matagashur*, *Diana*, *Istriana*, *Romana C.*, *J Strosswayer*, *Ingl.* — *Natalie S.*, *Cet* — *Pierino*, *Oskar*, *Zio Giorgio*, *Brasile*, *Baricu P.*, *Marsilju* — *Giusto P.*, *Poti* — *Neptun*, *Nikolajev* — *Salvare*, *Dika*, *Varnu* — *Ljubezni I.*, *Romana*, *Balčik* — *Ana Lazarovid*, *Maria Francesca*, *Mare*, *Nuovo Nicoletto*, *Norma*, *Otac Veko*, *Anulita*, *Liberala*, *Amalia Red*, *Cam*, *Dunav* — *Eden L.*, *Kavatu* — *Penelope*, *Furo*, *Trsta*.

Ceta: *Montemaggiore*, *Salonić* — *Paolo*, *Giardano*, *Trst* — *Gregorius*, *Nettuno*, *Carigr*.
 Deala: *Vittoria*, *Paranu*.
 Dunkorka: *Kurćula*, *Kurdif*.
 Falmuta: *Oriensia*, *Majus*, *Glucester* — *Fa*, *Amstordam*.
 Genove: *Maria Mattea*, *Trst* — *Draga Aneta*, *Ibrailu*.
 Gibraltaru: *Sospir*, *Bortolina*, *Andreina*, *Argentina*, *Elias*, *Nuovo Arturo*, *Nautu*, *Ales*.
 Glasgovu: *Dante*, *Mlietko* — *Adelina S.*, *Njujork*.
 Hartpula: *Pelegrino*, *Trst*.
 Kardifu: *Ero*, *Paulus*, *Trst* — *Fiat*, *Algir* — *Azov*, *Vesta*, *Carigr*. — *Fidio*, *Dubrovnik* — *Pater*, *Odesu*.
 Kvinstovna: *Martin*, *Sulinu* — *Nimrod*, *Liverpul* — *Fa*, *Amstordam*.
 Limerika: *Eber*, *Kardif*.
 Liverpula: *Ali*, *Njujork* — *Ant. S.*, *Ales*.
 Malte: *Slava B.*, *Ljubezni otac*, *Gius. Šćupa*, *Funny*, *Tilo*, *Ingl*.
 Marsilje: *Giovannu C.*, *Mesinu* — *Osonjuk*, *Oriun*, *Skranderbeg*, *Ann*, *Carigr*. — *Margareta*, *Nikolajev*.
 Mesine: *Cinta*, *Dar*, *Marsilju*.
 Njukastla: *Giorgio*, *Luigi Ziga*, *Trst* — *Carlo R.*, *Odesu* — *Minerva*, *Ales*.
 Njuporta: *Mirto*, *Mlotke* — *Graovac*, *Mida*, *Trst*.
 Odeso: *Grad Kartoune*, *Nikolajev* — *Tem*, *Ingl*.
 Pernambuka: *Pia S.*, *Alceste*, *Ingl*.

Dardaneli prošli — za

Andre, *Viejo*, *Marko Maria*, *Anna*, *Uno*, *Elena D.*, *Sotti Križ*, *Marsilju* — *Nuova Anna*, *Trst* — *Michele*, *Casimiro C.*, *Luzignano*, *Rasina*, *Sam*, *Noe*, *Ingl.* — *Izljed*, *Ijino S.*, *Costante*, *Eise*, *Carmella B.*, *Maltu*.

Ték Novacah

polag Borse u Trstu od 1 — 15 Oktobra 1871.

NOVCI	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	—
Garski dukati (cekini)	—	5.60	5.63	5.68	5.65	5.84	5.66	—	5.70	5.74	5.72	5.70	5.71	5.71	—	—
Napoleoni	—	9.36	9.43	9.49	9.42	9.46	9.44 1/2	—	9.47	9.51 1/2	9.46	9.46	9.48	9.47	—	—
Lire Ingleske	—	11.84	11.85	11.92	11.88	11.89	11.86	—	11.92	12. —	11.96	11.96	11.96	11.95	—	—
Srebro prid (aggio)	—	117.25	117.75	118.25	117.75	118.15	118.19	—	118.50	118.75	118.25	118. —	118.35	118.25	—	—

Izdavatelj i odgovorni urednik A. Karabadž.

Tisk. Weis.